

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4579/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Синиша Цветковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Основни суд у Врању, коју заступа Републико јавно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1198/13 од 09.05.2014. године, у седници већа од 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1198/13 од 09.05.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1198/13 од 09.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању – Судска јединица у Бујановцу П 3898/12 од 14.05.2013. године, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде за извршени рад исплати 1.600,00 динара са законском затезном каматом од 29.10.2013. године до исплате и да му накнади парничне трошкове у износу од 29.300,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1198/13 од 09.05.2014. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да му тужена исплати износ од 1.600,00 динара са законском затезном каматом од 29.10.2003. године и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 24.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку. Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба о застарелости из Закона о облигационим односима, али се не указује на

законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије, у смислу члана 404. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом од 20.11.2012. године, тужилац је тражио исплату износа од 1.600,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена. Будући да се ради о посебној врсти поступка, прописаној главом XXXIII Закона о парничном поступку, у коме је чланом 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, не примењује се новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**